

DIRİLİŞ POSTASI

İngilizce başlığın anlamı nedir? Peki, asıl hedefi ne? Bakalım...

30 Eyl 2016 - 15:33 - [Gündem](#) G: 22 Oca 2021 - 15:45

Yeni FETÖ'lerin çıkmaması için çözüm: İlkeler mücadelesi (5)

ABONE OL

Google News

Her şeyden önce siyaset dışı durma iddiasıyla 1970'lerden 2010'lara kadar siyasetten sureten uzak duran, fakat "kendi gizli siyasetini" sürekli takip...

Her şeyden önce siyaset dışı durma iddiasıyla 1970'lerden 2010'lara kadar siyasetten sureten uzak duran, fakat "kendi gizli siyasetini" sürekli takip eden bir oluşumun **hiçbir siyasi parti kurmadan**, siyasi partiler gibi, hatta onların hepsinin üzerinde bir konum tutarak hâkimiyet kurmaya çalışması, sadece **ahlak dışı** değildir. Bu yol, **anayasaya** da çağdaş **siyaset bilimine** de aykırıdır ve hiçbir devlet bu tür girişimlere izin vermez.

Siyaseti kumpaslarla yönlendirmeye çalışmak ve bunları yaparken hala **hizmet, imam, cemaat, zekât gibi dinî terminolojiyi bu derin siyasete bulaştırmak**, kendisini İslam ile konumlandıran herkese karşı yapılmış bir ihanettir. Türk-İslam coğrafyasına, geleneğine ve geleceğine vurulmuş olan bu darbenin hala zavallı bir kısmı farkında bile değil.

Siyasetle ilgili diğer bir dikkat çekici nokta da, "**yedi düvelle**" **barışabilen**, gerektiğinde kendisiyle hiçbir ortak özelliği olmayan masonlarla hatta bölücü örgütle işbirliğine açık olabilen, Türkiye'nin

meşru ve resmi dini otoritesiymişçesine Papa'yı ziyaret ederek mesajlar veren; hiç üzerine vazife değilken her nedense "Mavi Marmara" olayında basına her zamanki gibi "ters köşe" açıklama yaparak "meşru otorite"ye! selam çakarak güya ince ve akıllı bir siyaset yapan bir yapı, son yüzyılda kendi tabanının en fazla kabul edebileceği ve yakın zamana kadar oy da verdiği bir Hükûmete açık savaş ilan etti. Bununla da sınırlı kalmayıp bu savaşı devlete yönelterekve gerekirse **kendi selametleri adına ülkenin felaketi** için "dış güçlerden" medet ummayı da kapsayacak şekilde duaya çevirmişlerdir.

Herhangi bir yapı, **hiçbir temel ilke ve kural tanımadan, zamanla şahsi veya grup çıkarları adına işbirliği yapmadığı, yapamayacağı yapılar kalmayacak şekildedemetamorfoza** uğramışsa, bunu sorgulayamamanın hiçbir gerekçesi olamaz. Allah her kulu, kendi akli ve kapasitesi ile sorumlu tutar, yoksa "benim aklım ermedi ama benim büyüğüm benden daha iyi bilirdi" savunması açıkça mantık dışıdır ve bu yorum aynı zamanda dinin emirlerinin de dışındadır.

Bu durum bizler için şaşırtıcı değil, çünkü benzer tutum 28 Şubat boyunca binbir tevil ve pişkinlikle sürdürülmüştü. Son yıllarda BBP, MHP ve CHP içerisinde çektikleri operasyonlarla **Türkiye'nin her renkten siyasi çeşitliliğini esir almaya ve zamanla yok etmeye; tektipleştirmeye ve bu partilerin seçmenlerini aldatmaya kalkışmayı** hâlâ "cemaat" kavramı ile açıklamaya çalışılırsa bunun adı artık "safılık" olmaktan çıkar.

İslam coğrafyasının binlerce problemi varken **görev alanlarında olmayan konularda iştahlı bir siyasetin sürdürülmesi** de oldukça ilginçtir. Papaz okuluna bağış yapma; kilisenin restorasyonuna destek verme; Hillary Clinton'ın seçim kampanyasına yüzbinlerce dolar destek verme; İsrail'deki bir yangına 25.000 dolar bağışta bulunma gibi sırf mesaj vermek için yapılan ve zekât paralarıyla finanse edilen bilmediğimiz binlerce benzeri faaliyet yanlış bir tevil mekanizmasının ürünüdür.

Bütün bunları yaparken siyasete bulaşmadıklarını ve uzak durduklarından ısrar etmeleri de garip bir ruh halini resmediyor. **Herkesi "saf", kendilerini "deha" zannetmek** de diğer bir kitle psikozunu ortaya koyuyor.

Fay hatları kasten sürekli diri tutulmuş olan bir ülkede en zor ama doğru olan duruş, ilkeli olmaya çalışmak, samimiyetle gerçekten hakikat mücadelesi vermek; ama bunu yaparken maddi hiçbir kaygıyla ve beklentiyle değil, **"Hak" ve "Hakkaniyet" adına ve halkın lehine** hareket etmek gerekir:

En basitinden, üzerinde herkesin uzlaşabileceği "adalet" temel değerini bile çekiştirip kendi grup menfaatlerine göre deforme etmek, bu grubun 1978 yılında akıllarına nereden geldiyse, kasetlerinde, olmadıklarını söyledikleri Makyavelizm'i, yani "amaca götüren her yol meşrudur" anlayışını kabulle bu anlayışın Türkiye'deki en büyük uygulayıcısı oldular. Bugüne kadar izledikleri usuller ve uygulamalarıyla **Makyavelizm** bu grupta aynen tecessüm etti. Oysa, **"usul esastan mukaddemdir" (Mecelle) hükmünü koyan** veya halk diline bile **"usulsüz vusül olmaz"** diye inen 'usul'ü, güya "öz" adına çiğneyen bir anlayışın duracağı nokta belli değildir ve şekil değiştirerek başkalaşmada bir sınır tanımaz. Ama hareketin, sonuçta kendisi olmaktan çıkacağında ve başlangıç noktasıyla geldiği noktanın birbirinden tamamen alâkasız olduğunda kuşku yoktur.

Hıristiyanlıkta bile **yanlış yollarla doğru amaçlara ulaşılamayacağı** fikri temel ilkelerdendir. **"Kendisi zehirli olan ağacın, meyvesinin de zehirli olacağı"**na dikkat çekilir. İslam'daki, "yasak" olmasa bile "yasağa giden yolu açan, onu kolaylaştıran yolun da yasaklanması bu kabildendir.

Baştan beri ilkeleri olanlar ile rüzgarın önünde yaprak gibi savrulan "konjonktür ehli" arasındaki fark, cennetle cehennem, bir uçurum ile dağ arasındaki fark kadardır. İlkesiz kişi veya hareketler, sosyal

yaşamın kargaşa dolu ve değişken çalkantıları karşısında, "hadisatın önünde" aynen rüzgârın önündeki kuru yaprak gibi savrulmaya adaydılar.

Hiç kuşkusuz herparadigma ve sistem, kendine ait değerler örgüsüne sahiptir ve saçma gibi görünse bile her hadise ve olgu için kendince bir mantık ya da tevil kurmayı başarır. Bir hareketin içerisine giren kişi hapsediğı "fanus" içerisinde, o fanusun atmosferi dışına kolaylıkla çıkamaz. İçinde olduğı yapının gözlükleri, onun görüş ve düşünce dünyasını sınırlar ve kişinin o sınırların dışına çıkmasına izin vermez. Bu tür grup yapıları içinde sadece belirli yayınlar okunur, belirli TV kanalları izlenir ve bu kısır döngüye bir kez girildiğinde, gittikçe derinleşen ve içinden çıkılması güçleşen bir "sanal dünya"nın parçası olunmuş olur.

İnsan aklını esaret altına alan, onun temel referansların yüklediğı "akletme" yükümlülüğünü devre dışı bırakan; zamanla "mankurt"laştıran düşünce tarzları ne İslam'ın ne de modern dünyanın gerçekleriyle bağdaştırmaktan uzaktır. Hele ki, akli kısırlaştıran bu uygulamalar İslam adına yapıyorsa bu düpedüz İslam'a hakarettir ve zarardan başka bir şey getirmez.

Bu tür yapıların içindeki "**kesin inançlı**" insanlar, genellikle dünyayı kurtarma gibi büyük bir idealin peşinde sürüklenmeye ikna edilirler. Bunun özellikle gençlik yıllarında tılsımlı/büyüleyici bir yönü vardır. **Dünyayı kurtaracak bir "Devrim" veya "Dünya çapında bir Hizmet" ya da "bütün insanlığı kurtaracak reçeteler"den bahsetmek aşırı iddialı ve mensuplarına şişirilmiş bir özgüvenle birlikte "grup kimliğı", bir seçilmişlik/farklılık, güç vehmi ve megalomani pompalayarak hayatın gerçekliğinden onları koparmaktadır.** Mesela aile fertleriyle bile görüşmeyen, yakınlarıyla veya beraber eğitim aldığı arkadaşlarından (grup dışında) hiç kimseyle görüşmeyen/görüşemeyen; ömrü boyunca hiçbir gerçek mesleki tecrübesi olmayan bir kimse, yurtdışında hiç görmeyeceğı örneğin Sibirya'nın Tuva bölgesindeki bir okuldan büyük bir tatmin almaktadır. Hâlbuki anne-babasıyla, yakın akrabalarıyla ilişkileri, sokağında yaşayan muhtaç kişi, İslam'ın açık emirlerine göre, yaşadığı yerden on bin kilometre uzaklıktaki okuldan çok daha değerlidir ve oradaki insan hiçbir şekilde onun sorumluluğunda değildir.

Bu ülkede birbirine en muhalif görüşlerin bile birbirine nasıl evirilebildiğini, dönüştürülebildiğini; en sağdan en sola, en soldan da en sağa doğru nasıl kaydırılabildiğini; 20-30 yıl içinde söylemlerin nasıl da renkten renge girdiğini, Türkiye düşünce hayatını bilen ve kafa yoranlar iyi bilirler.

Halbuki, konjonktürel olarak duruşunu ve gündemini anında değiştiren, zihnen yabancılaşmış, hava durumuna göre suret değiştirebilen, her kalıba girebilecek her türden yapının, İslam'a, dünyaya veya memlekete beladan başka getirebileceğı bir yenilik olamaz.

Aşırı örgüt yapılarının geçmişte halk adına savaş söyleminden '**taşeron örgüt'leredönüştürülmesi** gibi, büyük kitle hareketlerinin de zihnen dönüştürülüp bir taraftan **mankurtlaştırılarak** diğer taraftan zihnen hamur gibi yoğrularak kendi toplumuna karşı nasıl da namluları çevirebildiğini gördük.

Herhangi biri toplum hareketinin veya sivil yapının üyesi, bulunduğu noktada, "bizim vazgeçemeyeceğimiz temel ilke ve kurallarımız nelerdir" sorusuna cevap alamıyor ve bunu sorgulayamıyorsa, bulunduğu yapının yıllar içinde neye ve nereye evrilip çevrileceğini de bilemez. Yani kendi tercihleriyle bile isteye '**ilkesizlik sarmalı**' içine düşmek zorunda kalırlar ve kurtulamazlar.

Adaleti, insan haklarına saygıyı, yolsuzlukla mücadeleyi, her tür göreve gelişte liyakat esasını savunmaya yüzü olabilecek kişiler, ülkenin sağından soluna her görüşten namuslu insanlar olabilir. Yoksa bu kavramları, işlerine geldiğı zamanda ve sadece kendileri için hatırlayanlar değil...

Ülke, kendi içindeki çatlaklarını onarana kadar, herkes ve grup hak ettiği çizgiye razı olana kadar; **herkese hakettiği kadarının verilmesinin** bir temel ilke olarak toplum çapında uygulandığı normal bir ortama geçene dek hakkaniyet ve adalet mücadelesine devam edilmelidir. **Adalet ve hakkaniyetten** sapanları da, uyarmak ve istikrarlı bir şekilde bulunduğumuz **çizgiyi ve ilkeleri korumakla** yükümlü olduğumuzu, Allah'ın bizden başka bir taşıyamayacağımız yükü ummadığını referanslara bakarak bilebiliyorum...

#

30 Eyl 2016 - 15:33 - [Gündem](#)

Yorum yaz

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

[Kuruluş Hakkında](#)

[Künye Bilgileri](#)

[Yayın İlkeleri](#)

[Haber İhbar](#)

[Reklam Ver](#)

[İletişim](#)

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır

[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05

daktilo

